

geit dulták föl politikájuk s örszemi érvényesülésük céljából. Ennek az ellenkezőjét merete állítani éppen Aradon, ahol ugyanazon közönség előtt nyilvánosan egyszer már megbocsátott neki — Kunfi.

Rendkívüli közgyűlésen döntenek a vásárcsarnokról.

— Befejezték a júniusi közgyűlést. —

(Saját tudósítónktól.) A törvényhatósági bizottság ma délután befejezte június havi rendes közgyűlését. Amilyen viharos volt a tegnapi nap, annyira csöndes volt a mai. A tárgysorozat hátralevő ügyei gyorsan perdültek keresztül a közgyűlés retortáján. Alig egy-két föl szólalás zavarta csak a referátumok monoton menetét. A közgyűlés azért meglehetősen hosszú ideig, majdnem félhétig tartott, aminek az volt az oka, hogy a programon még negyvenhét többé-kevésbé jelentéktelen ügy várt elintézésre. Választások is voltak, de korántsem keltettek olyan izgalmat, mint tegnap az alügyészi állás betöltése. Részletes tudósításunk itt következik:

A közgyűlésen Lázár György dr. polgármester elnökölt. Jegyzők: Taschler Endre főjegyző és Rack Lipót osztályjegyző.

A tegnapi ülés jegyzőkönyvét észrevétel nélkül hiteltesítették, majd az üresedésben levő kerületi orvosi állásra egyhangúlag Pártos Béla dr.-t választották meg. Ezután az iskolaszéki irattárosi állást töltik be. A kandidáló bizottság első helyen Jójárt Jánost, második helyen Gyólay Ferencet jelölte. A közgyűlés egyhangúlag Gyólay Ferencet választotta meg. Az írnoki állást a közgyűlés Török Sándor helyettesített írnokkal töltötte be.

A tanácsi előterjesztések során Bokor Pál helyettes polgármester Dobay Gyula dr. indítványával kapcsolatban javasolja a felsőipariskola környékének rendezését. Ezután a vásárcsarnok pályatervei ügyében tette meg Bokor Pál helyettes polgármester a tanács ismeretes javaslatát. A tanács a beérkezett pályatervek közül hatot ajánl megvételre darabonként 600 koronáért. Javasolja továbbá

a tanács, hogy a közgyűlés a zsüri tagjainak fáradságos munkájukért fejenként 500 koronát tiszteletdíjat szavazzon meg. Dobay Gyula dr. azt kérdezi, hogy mi a szándéka a tanácsnak a vásárcsarnok végleges tervének elkészítése dolgában. Mert ha a tanács új pályázatot kíván hirdetni, akkor fölösleges a nem díjazott pályaterv megvétele. Ha pedig kombinatív uton akarja elkészíttetni a végleges pályatervet, akkor tegyen mindjárt javaslatot abban az irányban is, hogy valamelyik építő cég megbízásával vagy új pályázat hirdetésével oldják-e meg a vásárcsarnok végleges tervének kérdését.

Bokor Pál azt javasolja, hogy erre vonatkozólag a tanács a július elején tartandó rendkívüli közgyűlésen fog előterjesztést tenni. Kéri a közgyűlést, mondja ki az ajánlott pályaterv megvásárlását.

Dobay Gyula dr.: Akkor vagyok bátor indítványozni, hogy a közgyűlés most meghatározzon a pályaterv megvásárlása dolgában.

Bokor Pál ismételt felszólalásában kéri a tanács javaslatának elfogadását.

A közgyűlés így határoz.

Bokor Pál bejelenti, hogy Pick Jenőnek a májusi közgyűlés elé terjesztett a vágóhidra vonatkozó interpellációja következtében a tanács a vágóhidra vezetését egy kézbe kívánja letenni. Miután ezzel a tervvel a tanács egyik tagja már régebben foglalkozik, részletes javaslatot majd a szeptemberi közgyűlésnek fog bemutatni a tanács. Bejelenti még Bokor Pál, hogy a vízszolgáltatási zavarok megszüntetése érdekében a tanács rendkívüli intézkedést tett. A közgyűlés tudomásul veszi és jóváhagyja a tanács intézkedését.

A Dáni-utca lakói gázvilágítás bevezetését kérték az utcájukba. A tanács a mérnökség terve alapján javasolja a közgyűlésnek, hogy öt gázlámpa felállításához járuljon hozzá. Ezek közül 3 féllétszaka, kettő pedig egész éjjel világogtana. A közgyűlés a tanács javaslatát elfogadja.

A Szikra-utca rendezését fölvetették az idei kövezési programba. A rendezéssel egyidejűleg a tanács engedélyt kér az utca légszuszívítással való ellátására is. A közgyűlés az engedélyt megadja. Négy új tanyai iskola építési költségeire 104.000 koronát irányzott elő a tanács. A négy iskola kiépítését azon-

ban a legelőnyösebb ajánlattevő is 108.000 koronáért hajlandó elvállalni. A tanács ezért póthitel megszavazását kéri a közgyűléstől. A póthitelt megadják. Gaál Endre dr. kulturatanácsos a zenepalota ügyében referált. A palota fölépítése tudvalevőleg 625.000 koronába kerül, de a városnak csak 300.000 koronára van födezete. A hiányzó összeget kölcsönből fedezi majd a város, amelynek a fölvételére nézve a tanács a jövő hónap elején tartandó rendkívüli közgyűlésnek fog javaslatot tenni. A közgyűlés a tanács bejelentését tudomásul veszi.

Ezután Vigh Ferenc szegedi szobrászművész kérelmével foglalkozik a közgyűlés. Gaál Endre dr. jelenti, hogy Vigh az Aranka-utcaiban ingyenesen vagy minimális árért telket kért a várostól műterem céljaira. A tanács azt javasolja, hogy a telket 8800 koronáért engedje át a város oly módon, hogy ez az összeg husz éven át kamatmentesen egyenlő évi részletekben fizetendő s ezzel szemben a tanács Vighnek a telekre elsőbbségi jogot kíván biztosítani. Kiss Gyula nem fogadja el a tanács javaslatát. Elnök névszerinti szavazást rendel el, amelynek eredménye az lett, hogy Kiss Gyula kivételével a jelenlévő városatyák mind elfogadták a tanács javaslatát.

Pavkovics Rezsőné megvétel céljából fölajánlotta a városnak Bajza-utcai házát, amelyre a Bajza-utca rendezése miatt van szükség. A telek egy része ugyanis beleesik az új zemeiskola telkébe, a másik részét pedig utcanyitásra használnák föl. Pavkovicsné 12.000 koronát kért az ingatlanért, amelyből hosszas alkudozás után 3000 koronát engedett. A tanácsnak az a javaslata, hogy a házvételhez járuljon hozzá a közgyűlés. A közgyűlés névszerinti szavazás útján dönt és elfogadja a tanács javaslatát.

A gyengeelméjű gyermekek oktatására három osztályt akar Szegeden fölállítani a Gyermektanulmányi társaság, amely e célra a Szentgyörgy-iskola három termének átengedését kéri a várostól. A tanács az állam fizetné. A tanács javasolja, hogy a kért helyiségeket engedje át a közgyűlés. Így határoznak.

László Antal kórházi élelmiszerszállító a várossal kötött szerződésének rögtön fölbontását kérte. A tanács javasolja a kérelem tel-

Rémülten eszmélt rá, hogy hangosan beszél, magában beszél, éjjeli órában beszél. Medailonokat faggat. Mi ez? Hiszen ő Istenben sem hisz, a tagadó francia természettudósokat olvasta és mégis medailon képekkel beszélget, pedig hideg láza sincsen talán? Meg fog bolondulni netán?

— De miért nem szeretett soha — kérdezte most önmagától — Mária Krisztinának megirta egyszer. Nem szeret, mert férfi vagyok, kemény, kiméletlen, Istentől nem félek és sokat gondolkodom. . . Azt mondta, nem tudok érezni. . . Oh, ha tudta volna. . . és mennyire kellett tudnia. . . Hiszen mást sem tettem, csak éreztem. Megszédültem, amikor először láttam őt Firenzében, hebegtem, amikor megkértem, hogy asszonyom legyen, a szavam elakadt, amikor először érkeztem vele Schönbrunnba és fájdalomban a márványoszlopot haraptam, amikor először tudtam meg, hogy nem szeret. . . Azután naponta tudtam meg ezt és még most sem tudom, hogy szeret, még most sem szeret, pedig már tíz éve halott. . . Csak a halált szerettem mondta egykor panaszlóan — és meghalt, huszonkét éves korában halt meg, bizonyára csak azért, hogy ne lászon többé. . .

A trónörökös fejével lebukott a secretaire-re és olyan erővel, hogy a parókájáról alácsúsgó vastagfonatú konty a hátát csapdosta. József nem tudta: mi ez, megdöbben, ijedten nézett hátra.

— A parókámtól rettentem meg — mondotta most hangosan. — Magamtól félek. . . Meg fogok bolondulni.

Kinyújtotta kezét, hogy megrázza az ezüst csengetőt, amelynek haragos burkára kis amorettek voltak vésve.

— Behívom a testőrt. Költsék föl Kautitzot, szeretnék vele beszélni. . . De nem, éjjelkor csak nem hívhatom a kancellárt, még megtudja, hogy félek. . . Talán inkább az orvost. . . Fölállt, bement legbelsőbb szobájába. Ott volt Pármai Izabella. A fehér hercegnő mindenütt, ott volt József legbelsőbb szobájában. A térdeplő fölött Isten anyjának képe helyett az övé lógott. Egyik arcképe az ágy mennyezetére volt szöve, egy olajfestmény a nagy tükrök fölött diszlett, a falakon pedig sok-sok alakban medailonokon, porcellánokon, vásznon, szénrajzokon, égetett fára festve kicsiny és életnagyságu alakokban mind az ő arcképe. Az álló óra üvegburka alatt az óralapjára festve, a pohár üvegre kis kék ibolyakoszoru közé pingálva, a kis tabourette-asztalkán bársonypárnára égetve, — mindenütt Pármai Izabella. A fehér hercegasszony több mint száz képben lakott — oh, bizonyára halott szívének kedve ellenére — a boldogtalan József szobájában. Még a hármas velencei tükrök mindegyik lapjának mindegyik sarkában is Pármai Izabella szomorkodott.

Özvegy Józsefnek a szivverése elállt, a mikor a szobába lépett és látta, hogy halott boldogtalansága száz helyen is amiatt bánkodik, mert holta után is vele kell együtt élnie. Még a halála után is.

— Izabella — kiáltotta most József és a térdeplő felé rohant, amely fölött szintén Pármai Izabella sopánkodott bus madárként — Izabella nem szeretsz?

A kép nem felelt.

— Izabella — ordította most József. — A férjed szól hozzád, özvegy vőlegényed. Könyörgöm, mondd, hogy szeretsz!

A kép nem felelt.

— Izabella — fudoklott József térdelve — nem szeretsz! Sohasem is szeretted?

A kép nem felelt.

És hogy József negyedik izben is megkérdezte Pármai Izabellát, vajon szereti-e őt, a szoba félhomályos éjszakai csöndjében a butorok megremegek. Az üvegek apró ezüstharangok halk fájdalmas hangján zengtek, az ablaktáblák az éjjeli szél szavával sóhajtottak, az óra aranyingája sebesült katona módjára nyögött és a butorok fekete fája a halott keleti istennőknek évszázadok óta keblükbe zárt fájdalmával nyöszörgött. A kép pedig megmozdult. Pármai Izabellának a térdeplő fölött levő képe, amikor József negyedik izben is megkérdezte, hogy szereti, a szemével intett, hogy: — nem. És ebben a pillanatban mind a száz Pármai Izabella intett. Az ágy mennyezetén, a fal képeken, az óra lapján, a tabouretten, a pohárüvegen, a velencei tükrön is és mindenütt. És mind a száz Pármai Izabella egy időben, egyazon mozdulattal intette, hogy: — nem. És József mind a száz intést meglátta, megértette, föl fogta.

A szívéhez kapott és habzó ajakkal újra kérdezte:

— Pármai Izabella miért nem szeretsz?

De a képek közül most nem intett egyetlenegy sem. Merev, mozdulatlan maradt a legnagyobbiktól kezdve a legkisebbikig mind.

Künn a folyosó kölapján a testőr ütemesen lépkedett. A visszhangzó zajra József a fejéhez kapott.

— De hisz nem felelhetett. . . Nem lehet igaz. . . A halottak nem élnek. . .

És ájultan — meleg holttestként — bukkott végig a szoba padlóján.